บรรณานุกรม

ภาษาไทย

คึกฤทธิ์ ปราโมช. ม.ร.ว. พม่าเสียเมือง . กรุงเทพ ฯ : ก้าวหน้า ๒๕๒๒

ชาติณรงค์ นันทวรรณ. สหภาพพม่า. กรุงเทพ ฯ : อักษรวิทยา ๒๕๑๘

นราธิปประพันธ์พงศ์, กรมพระ. พระราชพงศาวดารพม่า. ๗ เล่ม พระนคร : โรงพิมพ์โรงพิมพ์ คุรุสภา ๒๕๐๕.

ภาษาอังกฤษ

Bixler, Norma. Burma. London : The Pall Mall Press 1971.

Black, C.E. The Dynamic of Modernization. New York : 1966.

Butwell, Richard. U Nu of Burma. California : Standford University Press 1969.

Cady, John F. A History of Modern Burma. Ithaca N.Y. : Cornell University Press 1958.

Coleman, James S."Policical Systems of the Developing Area" Politics of the Developing Areas. Edited by Gabriel A Almond and James S. Coleman, New Jersey : Princeton University Press 1960. pp. 532 - 576.

Sidhu, Jagit Singh. The History Background to Burma's Acceptance of Western Culture. Toky : The Center of East Asian Culture Studies 1967.

Silverstein, Josef. Burma. Government and Politics of South-east Asia Edited by George Mct. Kahin Ithaca New York : Cornell University Press 1959.

----------."The Federal Dilemma in Burma", Southeast Asia the Politics of National Integration.: New York.: Standford University 1973. pp. 432 - 444

Tinker, Hugh. The Union of Burma. London : Oxford University Press 1961.

Trager, Frank N. Historical Perspectives on Independent Burma. Asia Autumn 1968.

Walinsky, Louis J. Economic Development in Burma 1951 - 69. New York : The Twentieth Century Fund 1962.

Waddle, J.R.E. An Introduction to Southeast Asian Politics. John Willy Son & Australiasis Pty Ltd. 1972.

Crosthwaite, C.H.T. The Pacification of Burma. London : 1912.

Donnison, F.S.V. Burma. London : Ernest Benn Limited 1970.

Daw Mya Sein, The Administration of Burma. London : Oxford University Press 1973.

Lennan, Babara Mc. "Evolution of Concepts of Representation in Burma" Journal of Southeast Asian History. 1967. Vol.8 No. 2 pp. 268 - 284.

Maung Maung, Burma's Constitution. Hague : Martinus Nijhoff 1961.

----------. Burma and General Ne Win. India : Asia Publishing House 1963.

----------. Law and Custom in Burma and the Burmese Family. Hague : Martinus Nijhoff 1963.

Maung Htin Aung. A History of Burma. New Jersey : Columbia University Press 1967.

Pye, Lucian W. Politics, Personality and Nation Building : Burma Search for Identity. New Heaven : Yale University Press 1962.

----------. Southeast Asia's Political Systems. New Jersey : Printice Hall Inc. Eglewood Cliff. 1967.

----------. Aspect of Political Development. Boston.: Little Brown Company 1964.

ภาคผนวก

คำอธิบาย

Aung San	องซานเป็นชาวพม่า รับการศึกษาจากมหาวิทยาลัยย่างกุ้ง ได้รับปริญญาตรีเมื่อปี ๑๙๓๘ เป็นเลขาธิการของ Dobama Asi Ayone ๑๙๓๙ – ๑๙๔๐ เมื่อปี ๑๙๔๐ – ๑๙๔๑ เดินทางไปยังญี่ปุ่นและได้ลักลอบกลับเข้าไปยังพม่าเพื่อดำเนินการกับญี่ปุ่นต่อต้านอังกฤษเพื่อหวังกอบกู้เอกราชให้แก่พม่า องซาน ได้เป็นผู้นำขบวนการชาตินิยม ต่อสู้เพื่อเอกราชของพม่าจากญี่ปุ่นและอังกฤษ ได้เป็นผู้นำทางทหารต่อต้านญี่ปุ่นและอังกฤษ จนได้รับตำแหน่งเป็นโบโยก เป็นตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุด องซานดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการกองทัพเอกราชพม่าเมื่อปี ๑๙๔๓ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมสมัยรัฐบาลบามอ ปี ๑๙๔๓ – ๑๙๔๕ ประธานพรรค เอ.เอฟ.พี.เอฟ.แอล. ปี ๑๙๔๕ – ๑๙๔๗ เจรจากับรัฐบาลอังกฤษที่ลอนดอนเมื่อมกราคม ๑๙๔๗ ถูกฆาตกรรมเมื่อกรกฎาคม ๑๙๔๗
Bo Let Tok	คือ Steel corps เป็นกองทัพของพวกทะขิ่น โดยเฉพาะสิ่งอูธอ บามอ และสหภาพนักเรียนจัดตั้งขึ้นเมื่อปี ๑๙๓๙
Bo	เป็นคำนำหน้านายทหาร ผู้บังคับบัญชาหรือผู้นำในการต่อสู้ ซึ่งพวก ๓๐ สหายใช้นำหน้าชื่อที่ตั้งขึ้นใหม่
Bo Aung Gyi	โบอองจี นายทหารชั้นผู้ใหญ่คนหนึ่งใน ๓๐ คน ของกองทัพพม่า

Bo Let Ya — โบเล็ตยา คือ ทะขิ่น ฮลา เป่ เป็นผู้บัญชาการกองทัพทหารราบที่ ๓

Bo Sein Huan — โบเส่งฮาน เป็นนายทหารสังกัดภาคที่ ๗ ซึ่งมีโบอ่องเป็นผู้บังคับบัญชา ปฏิบัติการร่วมกับพันธมิตร ครอบคลุมพื้นที่ Thayet - Allanmye - Minbu

Bo Tun Lin — โบตุนลิน เป็นนายทหารสังกัดภาคที่ ๖ ซึ่งมี โบเยทัด เป็นผู้บังคับบัญชาปฏิบัติการร่วมกับพันธมิตรครอบคลุมพื้นที่ Meiktila - Toungoo และทางภาคใต้ของรัฐไทยใหญ่

Bo Ne Win — โบเนวิน คือ ทะขิ่นชูหม่อง ซึ่งเป็นชื่อเดิมของนายพลเนวิน ได้เข้าร่วมกับพวกทะขิ่น ปี ๑๙๓๔ ได้ทำงานหนังสือพิมพ์ของพวกทะขิ่น ทำหน้าที่กราวบรูฟ ได้เป็นบุคคลหนึ่งใน ๓๐ สหายและลอบไปฝึกอาวุธที่ญี่ปุ่นปี ๑๙๔๑

เมื่อปี ๑๙๔๓ ได้เป็นผู้บัญชาการกองทัพกู้เอกราชพม่า
เมื่อปี ๑๙๔๕ ได้เป็นเสนาธิการวางแผนต่อต้านญี่ปุ่น โดยร่วมมือกับทหารอังกฤษ

Bo Ye Htut — โบเยทัด ผู้บัญชาการกองทัพภาคที่ ๖ ปฏิบัติการร่วมกับพันธมิตรครอบคลุมพื้นที่ Meiktila - Toungoo และภาคใต้ของรัฐไทยใหญ่

Bo Maung Maung — โบหม่องหม่อง เป็นนักศึกษาแพทย์ เชี่ยวชาญทางด้านในการใช้อาวุธเบา และในเรื่องการทำสงครามกองโจร

Dobama Asi Ayone	แปลว่า " เรา สหพันธ์ ของพม่า" จัดตั้งขึ้นเมื่อปี ๑๙๓๕ โดยกลุ่มนักศึกษาที่เรียกตัวว่า ทะขิ่น
G.C.B.A.	Grand Council of Burmese Association สภาใหญ่ของสมาคมชาวพม่าแปรสภาพจากกลุ่มทางศาสนา สมาคมชาวพุทธวัยรุ่นเมื่อปี ๑๙๒๐ และได้ดำเนินการทางการเมือง
Golden Valley Party	พรรคหุบผาทองเป็นพรรคแยกตัวออกมาจาก G.C.B.A. ในสมัยการปกครองระบบรัฐบาลคู่ มีหม่องจีเป็นหัวหน้า เป็นพรรคฝ่ายขวาที่ข้าราชการและพ่อค้าอังกฤษให้ความสนับสนุน
Myochit Party	พรรคผู้รักชาติของอูซอซึ่งแยกจากพรรค G.C.B.A.
Maung Gyi	หม่องจี หัวหน้าพรรคหุบผาทอง ได้จัดตั้งพรรคโดยรวบรวมสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งปี ๑๙๓๒ สมาชิกรัฐสภาสมัยรัฐบาลคู่เป็นสมาชิกที่มิได้สังกัดพรรค ๒๑ และสมาชิกแต่งตั้งอีก ๙ คน พรรคนี้ได้รับการสนับสนุนจากข้าราชการอังกฤษและพ่อค้าอังกฤษ
Twenty - one Party	พรรคยี่สิบเอ็ด มี บาปี เป็นหัวหน้า แยกตัวออกจาก G.C.B.A. เนื่องจากพรรคยี่สิบเอ็ดสนับสนุนการเลือกตั้ง
Thakin	แปลว่านาย เป็นคำนำหน้าของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เป็นสมาชิก Dobama Asi Ayone ที่มาของคำนี้

เกิดเมื่อปี ๑๙๒๗ ข้าราชการอังกฤษในหมู่บ้าน Wekkathe มีภรรยาเป็นชาวพม่าเครือญาติของภรรยาข้าราชการอังกฤษผู้นั้น มีความภาคภูมิใจที่ตนได้เกี่ยวดองกับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล และจะกล่าวถึงข้าราชการอังกฤษผู้นั้นอยู่เสมอโดยเรียกว่า ทะขิ่น อูวายามา ซึ่งเป็นสมาชิก จีซีบีเอ. หัวรุนแรงคนหนึ่ง ก็ได้ชี้แจงว่า นายที่แท้จริง คือ ชาวบ้านที่เสียภาษีให้แก่รัฐบาล ดังนั้นชาวบ้านจะต้องเป็น ทะขิ่น ส่วนเจ้าหน้าที่ชาวอังกฤษอินเดียหรือชาวพม่า จะต้องเป็นผู้รับใช้ ต่อมานักศึกษามหาวิทยาลัยย่างกุ้งจึงได้รับเอาคำนี้มาใช้.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อและนามสกุล	นางพรรณี ไทยานนท์
วุฒิการศึกษา	รัฐศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่ทำงาน	สำนักนายกรัฐมนตรี.